

A 1635/præsidiat

Fremlagt af:
Steingrímur Sígfússon

Behandles i:
Præsidiat

J.nr. 14-00284-1

Medlemsforslag om et forstærket nordisk samarbejde angående udviklingsbistand

Nordiske stater har i årtier været foregående blandt de stater som lægger vægt på at opnå FN's mål om bidrag til udviklingsbistand. Det er også et udtryk for god nordisk ånd at bekæmpe fattigdom og sult og samarbejde med de lande, som har behov for støtte i deres udvikling.

Målsætningen hos de nordiske stater er at opfylde mål om mindst 0,7 % af statens bruttonationalprodukt (BNP) til bidrag til udviklingsbistand, selv om det gået langsommere end tænkt for nogle, f.eks. Island efter den økonomiske krise. De fleste nordiske stater opfylder i dag målet reelt.

Nordisk samarbejde angående udviklingsbistand har eksisteret i en periode, men i modsætning til andre områder, hvor nordisk samarbejde har udfoldet sig, så har samarbejde angående udviklingshjælp minsket i de senere år. Dette uden en synlig bevidst, politisk beslutning angående retningslinjer herom.

Før i tiden arbejdede Norden sammen om fælles projekter i nogle lande, især i Øst-Afrika, hvor flere hundrede sagkyndige arbejdede i fællesskab i en periode over 20 år. Disse projekter afsluttedes omkring 1990.

Stiftelsen af *Nordic Development Fund* (NDF) kan også nævnes som et betydningsfuldt fremskridt i nordisk samarbejde på pågældende område. I starten og under sin opbygningsfase, var fonden en almen udviklingsfond, som arbejdede tæt sammen med udviklingsbanke som f.eks. Verdensbanken og udviklingsbanke i de forskellige verdensdele. Omkring årtusindskiftet begyndte så en bevægelse at vokse frem, som havde som formål at nedlægge fonden. Det blev dog ikke konklusionen. I dag er fonden stadig aktiv, omend i andet form end før og uden at få tildelt nyt kapital. Fondens indtægter fra tidligere udviklingslån, og de bruges som støtte for miljøprojekter. Det sidsnævnte er selvfølgelig positivt, men det erstatter ikke en aktiv virksomhed indenfor det traditionelle udviklingsbistandsområde.

Det bør også siges, at de nordiske stater arbejder sammen indenfor Verdensbanken og Den Internationale Valutafond, hvor samarbejdet i de senere år er foregået områdesvis sammen med de baltiske stater. Deltagelse i OECD's udviklingssamarbejdsnævn, DAC, er også et vigtigt led i landenes udviklingssamarbejde. Endvidere mødes de nordiske udviklingsministre og embedsfolk som regel en gang om året for at gøre status, og i øvrigt er der flere berøringsflader i form af store konferencer samt årsmøder i adskillige internationale fora.

Det egentlige samarbejde foregår dog mest i den såkaldte *Nordic plus*-gruppe som Norden indgår i sammen med Storbritannien, Irland, og Holland. Til trods for alt det gode, der kan siges om det samarbejde, så giver det også udtryk for, at Norden har givet efter og til dels tabt sin førerrolle i international sammenhæng angående retningslinjer i udviklingsbistand til større lande, som f.eks. Storbritannien.

Et styrket nordisk samarbejde om udviklingsbistand er også i tråd med et øget interesse for at styrke det nordiske samarbejde angående udenrigs- og internationale anliggender. I denne sammenhæng kan der henvises til Stoltenberg-rapporten. Øget samarbejde om ambassader eller repræsentationskontor passer også godt til denne slags idéer. Det er vigtigt, hvilket også tit gælder om nordisk samarbejde, at være opmærksom på, at samarbejdet eksisterer eller kan eksistere på flere niveauer end kun mellem embedsfolk og det øverste lag i statsforvaltningen. Interesseorganisationer og græsrodsbevægelse spiller også en rolle her, da en del af alle nordiske staters bidrag til udviklingsbistand går til den slags organisationer, samt at projekter udføres i samarbejde med mange forskellige instanser. Til sidst er det meget vigtigt, at de nationale parlamenter, samt parlamenternes medlemmer og deres samarbejde på nordisk niveau, ikke mindst i Nordisk Råd, ville beskæftige sig med disse sager.

I lyset af det ovenstående foreslås det, at Nordisk Råd opfordrer de nordiske regeringer til at øge sit samarbejde angående udviklingsbistand. At de nordiske regeringer undersøger om det ville give merverdi at genoprejse Den Nordiske Udviklingsfond, NDF, som en aktiv udviklingsfond, samt tilføre den kapital igen.

At de nordiske regeringer laver en analyse om fordele og ulemper ved at gøre sit bidrag til udviklingsarbejde mere sammenhængende, eller ved at dele ambassader eller repræsentationskontorer med dette foremål for øje samt at arbejde i stigende grad sammen om projekter, hvor synergieffekten vil give en positiv effekt.

Nordisk Råd opfordrer Nordisk Ministerråd til at være en aktiv deltager i en stræben efter at styrke nordisk samarbejde på udviklingsbistandsområdet.

Reykjavík den 12. september 2014

Steingrímur J. Sigfússon (VG)

Nordisk Råd

A 1635/præsidiat

Fremlagt af:
Steingrímur Sigfússon

Behandles i:
Præsidiat

J.nr. 14-00284-1